

انس باقرآن

جلسہ اول

سر فصل مباحث جلسه ۱۴

چگونه قرآن بخوانیم؟

قرآن سرشار از محبت

چگونه این محبت را ببینیم؟

چرا خدا از خود تمجید کرده؟

ابا عبد الله حسین (ع) شب عاشورا چه کرد؟

هنگام قرائت قرآن چه حس و حالی باید داشته باشیم؟

چگونه قرآن بخوانیم که قرآن در روح ما اثر لازم رو باقی بگذارد - در قلب ما نفوذ بکند؟

کدام نوع از قرآن خوندن بهترین نوع قرآن خوندن است؟

*برنامه ی قرائت قرآن یک جریان انسان ساز و رشد دهنده.

بهار قرآن رمضان است.

آداب باطبی قرآن مورد غفلت ماست.

شما وقتی در محضر قرآن کریم قرار می گیرید قرآن رو باید سرشار از محبت خداوند به خودتون بینید.

منتها محبت خدا به بندگانش اینقدر ساده و سطحی نیست و ما نباید سطحی به دنبال محبت خدا در قرآن

بگردیم ، که خدا از اول تا آخر بگه من شما رو دوست دارم فداتون بشم - دورتون بگردم و

اگر قرآن رو کتاب محبت خدا به خودمون بیابیم خیلی باهاش انس خواهیم گرفت.

منتها درک این ، نگاه متفاوتی می خواهد.

شما نگاه ها و محبت های آدم های اطراف خودتون رو همیشه یکسان نمی بینید

از بعضی ها یه لبخندی بزنند می گید که وای چقدر تحویل گرفت .

خدا در قرآن سراسر دانه به انسان محبت می کنه ، اما این محبت او رو به خودمون چگونه باید ببینیم؟

که نکته ی بسیار جالب توجه است.

*قرآن یک نامه ی عاشقانه است از جانب حضرت حق به بندگان خودش ، نامه ای که آدم رو گرفتار می کند.

این نامه ی پر سوز و گداز اگر به دست بنده ای برسد او رو برای همیشه مبتلای به محبت خودش خواهد کرد.

منتها به این شرط

به شرط این که ما به گونه ای بخوانیم نامه رو که محبت خدا رو به خودمون ببینیم ،
چون که ما باید بدانیم او خدا است نه پسر خاله ما نه پدر و مادر و ...

**خدا اگر بخواهد خدا باقی بماند و خدا باشد در اوج الوهیت ، به بنده ی خود نامه ای بنویسد چه می کند؟
یکی از اون ویژگی ها :نامه رو سرشار از تعریف و تمجید و تحسین به خودش می کند.**

[شما اگر از معشوق خود نامه ای دریافت کنید که توش پر است از تعریف شما ، و شما نگویی که چرا معشوق از
خود نگفته است بلکه از من گفته است ، عاشق معشوق نیستی بلکه عاشق خودت هستی ؛
اما اگر معشوق نامه ای نوشت پر از تعریف و تمجید شما و شما ناراحت بشی که چرا او از خودش تعریف نکرده مگه
من عاشق خودم هستم که از من تعریف کرده من عاشق اویم او باید از خود تعریف کند ، این جاست که عاشق
معشوقی و قرآن این چنین است.]

این یعنی نامه ی عاشقانه ی یک خدا.

به نام من که رحمان و رحیم

همه چیز رو به خودش نسبت می دهد و از ما هم همین رو طلب می کند در این نامه
کی از رمضان بهره می بره؟ کی قرآن می خونه؟ کسی که این عاشقانه بودن رو در قرآن لمس بکنه.
عاشقانه بودنش رو در کجای قرآن باید لمس کنم در اون جایی که خدا از خودش تعریف می کند.
در اون جایی که خدا خودش رو تسبیح می کند ، یعنی از تسبیح ذرات عالم خبر میدهد.
این جا عشق خودش رو به تو داره نشون می ده.

***چون او نیازمند به این که از خودش تعریف بکنه نیست.**

اون جا به تو لطف کرده ؛ او از خودش حرف می زنه داره به تو محبت می کنه.

* او چون به تو علاقه دارد برای تو نامه می نویسد اگر آدم حسابت نمی کرد هیچی برات نمی نوشت.

خدا رو تصور کن - ارباب رو تصور کن

بعد ببین خدایی به بنده ی خودش نامه ای نوشته است

اصلاً اصل اینکه خدا شروع بکنه به صحبت کردن یعنی محبت کردن.

چون او کمبود محبت نداره چون او هرزه نیست یه جایی عشوه کرد یه جایی جلوه کرد این نشانه ی محبت به تو است. تو اون جا باید بمیری.

یه کسی این رو بفهمد دیگه نیازی به چیزی نداره ، این غنی شدن روح می دونید که چقدر به انسان قدرت می بخشد.

ان شاء الله خداوند متعال به ما توفیق دهد که این نامه ی کبیر ، این آیات رحیم خودش رو که در این کتاب مقدس جمع شده بتونیم با یک ارتباط قشنگ که باهاش برقرار می کنیم بخوانیم و ازش لذت ببریم.

ابا عبد الله حسین (ع) به خاطر اینکه یک شب دیگر قرآن بخواند از دشمن فرصت گرفت.

شب عاشورا شب قرآن خواندن ابا عبد الله حسین (ع) است.